RĪGAS APKAIMJU IEDZĪVOTĀJU CENTRS

Eduarda Smiļģa iela 46, Rīga, LV-1002, tālrunis 67012222, e-pasts: aic@riga.lv

RĪGAS VALSTSPILSĒTAS PAŠVALDĪBAS UN NEVALSTISKO ORGANIZĀCIJU SADARBĪBAS MEMORANDA ĪSTENOŠANAS PADOMES (TURPMĀK – MEMORANDA PADOME) SĒDES PROTOKOLS

Rīgā

2026. gada 9. septembrī
Rīgas domes Ainavu zāle, Rātslaukums 1

23.10.2026. Nr. AIC-NOMP-26-2-pro

Sēde tiek atklāta plkst. 15:03

Sēdē piedalās Memoranda padomes locekļi:

Nr. p. k.	**Vārds, uzvārds**	**Amats**
1.	Viesturs Kleinbergs	Memoranda padomes vadītājs, Rīgas domes priekšsēdētājs, Finanšu un administrācijas lietu komitejas priekšsēdētājs
2.	Laima Geikina	Rīgas domes Izglītības, kultūras un sporta komitejas priekšsēdētāja
3.	Marta Kotello	Rīgas domes Satiksmes un transporta lietu komitejas priekšsēdētāja
4.	Juris Millers	Biedrības "Latvijas Producentu savienība" valdes priekšsēdētājs"
5.	Ivars Balodis	Nodibinājuma Invalīdu un viņu draugu apvienība "APEIRONS" valdes priekšsēdētājs
6.	Oļegs Dzenītis	Biedrības "Aktīvu dabas mīļotāju internacionālā neatkarīgā savienība" valdes priekšsēdētāja vietnieks
7.	Sarma Freiberga	Nodibinājuma "Fonds Nāc līdzās!" valdes priekšsēdētāja
8.	Māris Jonovs	Biedrības "Drošās ielas" valdes loceklis

Šis dokuments ir parakstīts ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu

9.	Henriks Danusēvičs	Nodibinājuma "Ata Kronvalda fonds" prezidents/valdes priekšsēdētājs

Sēdē vēl piedalās:

Nr. p. k.	Vārds, uzvārds	Amats
1.	Ilona Stalidzāne	Rīgas Apkaimju iedzīvotāju centra Apkaimju attīstības un sabiedrības integrācijas pārvaldes vadītāja
2.	Dace Paegle	Rīgas Apkaimju iedzīvotāju centra Apkaimju attīstības un sabiedrības integrācijas pārvaldes Sabiedrības integrācijas un līdzdalības nodaļas vadītāja
3.	Inga Līdaka	Rīgas valstspilsētas pašvaldības Labklājības departamenta Sociālās pārvaldes Sociālo pakalpojumu nodaļas personām ar funkcionāliem traucējumiem vadītāja
4.	Kristaps Kauliņš	Rīgas valstspilsētas pašvaldības Ārtelpas un mobilitātes departamenta direktors
5.	Māris Mežzīle	Rīgas valstspilsētas pašvaldības Īpašuma departamenta Būvniecības pārvaldes priekšnieks
6.	Signe Grūbe	Rīgas domes priekšsēdētāja padomniece
7.	Kristīne Bērziņa	Rīgas Apkaimju iedzīvotāju centra Apkaimju attīstības un sabiedrības integrācijas pārvaldes Sabiedrības integrācijas un līdzdalības nodaļas projektu vadītāja
8.	Alīna Kļaviņa	Rīgas Apkaimju iedzīvotāju centra Apkaimju attīstības un sabiedrības integrācijas pārvaldes Sabiedrības integrācijas un līdzdalības nodaļas projektu vadītāja

Sēdes darba kārtība:

1. Par Rīgas Personu ar invaliditāti nevalstisko organizāciju konsultatīvās padomes dokumenta "Prioritārie virzieni pieejamības un piekļūstamības nodrošināšanai Rīgā 2027–2029" projektu.
   Ziņotāja: **Inga Līdaka**, Rīgas valstpilsētas pašvaldības Labklājības departamenta Sociālo pakalpojumu nodaļas personām ar funkcionāliem traucējumiem vadītāja.

Šis dokuments ir parakstīts ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu

2. Par uzlabojumiem pašvaldības ēku un teritoriju piekļūstamībai.
   Ziņotājs: **Māris Mežzīle**, Rīgas valstspilsētas pašvaldības Īpašuma departamenta Būvniecības pārvaldes priekšnieks.
3. Par publiskās infrastruktūras vides piekļūstamības uzlabošanu.
   Ziņotājs: **Kristaps Kauliņš**, Rīgas valstspilsētas pašvaldības Ārtelpas un mobilitātes departamenta direktors.

Sēdes norise:

1. Par Rīgas Personu ar invaliditāti nevalstisko organizāciju konsultatīvās padomes dokumenta "Prioritārie virzieni pieejamības un piekļūstamības nodrošināšanai Rīgā 2027–2029" projektu

V. Kleinbergs atklāj sēdi, informē, ka sēdē piedalās nepieciešamais Memoranda padomes locekļu skaits, lai sēde būtu lemttiesīga.

V. Kleinbergs dod vārdu Rīgas valstpilsētas pašvaldības Labklājības departamenta Sociālo pakalpojumu nodaļas personām ar funkcionāliem traucējumiem vadītājai **I. Līdakai** ziņojuma "Prioritārie virzieni pieejamības un piekļūstamības nodrošināšanai Rīgā 2027–2029" sniegšanai (1. pielikums).

I. Līdaka informē, ka ar nevalstiskās organizācijas Nodibinājuma Invalīdu un viņu draugu apvienība "APEIRONS" atbalstu ir izstrādāta stratēģija 2027. – 2029. gadam, nosakot četras galvenās prioritātes:

- pieejama izglītība un interešu izglītība, piemēram, pedagogu profesionālās sagatavotības stiprināšana;
- pieejama kultūra, piemēram, ieviest vienotu pieejamības simbolu sistēmu pasākumu komunikācijā;
- pieejama un droša pilsētvide, piemēram, pilnveidot sabiedriskā transporta pieejamību;
- iekļaujoša nodarbinātība, piemēram, izveidot vienotu digitālu pieejamības problēmu reģistru.

Sadarbībā ar atbildīgajiem pašvaldības departamentiem katrai prioritātei noteikti galvenie pasākumi un rezultatīvie rādītāji, pēc kuriem vērtēt mērķu sasniegšanu. Par īstenošanas progresu atbildīgie departamenti reizi gadā informē Personu ar invaliditāti nevalstisko organizāciju konsultatīvo padomi. I. Līdaka norāda, ka prezentētais materiāls ir darba dokuments, un aicina iesaistītās puses sniegt priekšlikumus un ierosinājumus tā turpmākai pilnveidošanai.

Pēc ziņojuma noklausīšanās tiek atklāta diskusija.

S. Freiberga jautā, vai Labklājības departaments plāno veikt arī regulārus, piemēram, ikmēneša progresa pārskatus, vai arī novērtējums paredzēts tikai gada griezumā. Viņa norāda, ka šobrīd nav pietiekamas skaidrības par dokumenta īstenošanas progresu, ņemot

vērā, ka decembrī noteiktais termiņš tuvojas un līdz tam pasākumu īstenošanai jau būtu jābūt procesā.

I. Līdaka atbild, ka Labklājības departaments ar iesaistītajām struktūrvienībām ir vienojies par veicamajiem uzdevumiem. Oktobrī paredzēta tikšanās, kurā departamenti sniegs informāciju par uzdoto darbu izpildes gaitu.

S. Freiberga jautā, vai šī informācija būs pieejama arī citām iesaistītajām pusēm.

I. Līdaka apstiprina, ka informācija būs pieejama.

H. Danusēvičs jautā, vai dokumentu ir iespējams papildināt.

V. Kleinbergs norāda, ka citas padomes locekļi dokumentu tieši papildināt nevar, taču var iesniegt komentārus un priekšlikumus, vienlaikus uzsverot, ka Memoranda padome nevar pieņemt lēmumus citas padomes kompetencē esošajos jautājumos.

M. Kotello informē, ka ir tikusies ar nesen izveidotu nevalstisko organizāciju, kas pārstāv Alcheimera slimības skarto personu intereses, un jautā, vai arī šīs personas ietilpst projekta mērķa grupā.

I. Līdaka apstiprina, ka ietilpst.

I. Balodis papildina, ka minētā biedrība jau ir pārstāvēta Personu ar invaliditāti nevalstisko organizāciju konsultatīvajā padomē.

L. Geikina informē, ka šobrīd jau tiek strādāts pie izglītības pieejamības jautājumiem ne tikai personām ar kustību traucējumiem, bet arī citām mērķa grupām, tostarp personām ar Alcheimera slimību.

H. Danusēvičs jautā, vai pašvaldībai ir plānoti papildu risinājumi skolu pieejamības nodrošināšanai, piemēram, skolas teritorijas paplašināšana, privatizējot blakus esošās teritorijas. Viņš norāda, ka atsevišķās skolās ierobežotā teritorija var apgrūtināt personu ar funkcionāliem traucējumiem pārvietošanos.

I. Līdaka norāda, ka uz šo jautājumu nevar sniegt viennozīmīgu atbildi, jo tas nav risināms ar vienotu pieeju un situācija jāvērtē, iesaistot atbildīgās struktūrvienības.

H. Danusēvičs rosina šādu risinājumu īstenošanai paredzēt finansējumu projekta budžetā.

V. Kleinbergs norāda, ka izglītības iestāžu pieejamības uzlabošanai nav izveidots atsevišķs fonds un iespējamais atbalsts tiek vērtēts individuāli. Viņš piebilst, ka arī privatizācijas jautājumi ir risināmi atkarībā no konkrētās situācijas. Vienlaikus V. Kleinbergs uzsver, ka šis ir plašāks valsts līmeņa jautājums, jo pašvaldību finanšu iespējas ir ierobežotas, tomēr pieejamības uzlabošanas jautājumi tiek risināti.

Diskusija par pirmo darba kārtības punktu noslēdzas.

2. Par uzlabojumiem pašvaldības ēku un teritoriju piekļūstamībai

V. Kleinbergs dod vārdu Rīgas valstspilsētas pašvaldības Īpašuma departamenta Būvniecības pārvaldes priekšniekam **Mārim Mežzīlem** ziņojuma sniegšanai "Uzlabojumi pašvaldības ēku un teritoriju piekļūstamībai" (2. pielikums).

M. Mežzīle informē, ka vides pieejamības uzlabošanas jomā jau ir īstenoti vairāki pasākumi, un departaments regulāri sadarbojas ar nevalstisko organizāciju Nodibinājumu Invalīdu un viņu draugu apvienība "APEIRONS", iesaistot tās pārstāvjus objektu vides pieejamības izvērtēšanā. Kā piemērus min trīs pabeigtus projektus: sociālo pakalpojumu ēkas Burtnieku ielā 37 un tai piegulošās teritorijas pārbūvi, Uzvaras parka pārbūves otro kārtu, kā arī policijas iecirkņa ēkas Lēdurgas ielā 26 un tās teritorijas pārbūvi. Uzvaras parka otrās kārtas ietvaros uzlabotas piebrauktuves un segums, izbūvēti jauni celiņi un labierīcības, kā arī kafejnīca, īpašu uzmanību pievēršot vides pieejamībai personām ar kustību traucējumiem. M. Mežzīle norāda, ka projektā ņemtas vērā arī personu ar uztveres traucējumiem vajadzības.

M. Mežzīle informē, ka 2026. gadā ar Eiropas Savienības finansējuma atbalstu īstenoti vai noslēguma stadijā atrodas 20 projekti, kuru ietvaros ir veikti vai vēl tiek veikti dažādi vides pieejamības uzlabojumi, tostarp vairākās izglītības iestādēs. Papildus tiek īstenoti vēl astoņi projekti, savukārt četrās skolās un Latgales ielā 189, kur plānota specializēto darbnīcu izveide, paredzēta liftu vai pacēlāju izbūve. Šobrīd tiek īstenots arī Skanstes pirmsskolas jaunā korpusa projekts Grostonas ielā 6, kura īstenošanas rezultātā vides pieejamība tiks nodrošināta trīs pirmsskolas izglītības iestādes ēkās. Tāpat tiek būvēta Mežaparka sākumskola Sudrabu Edžus ielā, kurā paredzēti vides pieejamības risinājumi. Publicēšanai nosūtīts arī iepirkums par būvniecības dokumentācijas izstrādi vēl 11 skolu ēku vides pieejamības uzlabošanai.

M. Mežzīle norāda, ka pašvaldības investīciju plānā ir izveidota atsevišķa vides pieejamības investīciju programma, kas paredz iespēju piesaistīt Eiropas Savienības finansējumu. Vienlaikus diviem 2026. gadā plānotajiem objektiem iepirkumi nav noslēgušies sekmīgi, jo tajos pieteicies tikai viens pretendents. Iepirkumus paredzēts atkārtoti izsludināt rudenī, lai projektu īstenošanu varētu turpināt nākamajā gadā.

Pēc ziņojuma noklausīšanās tiek atklāta diskusija.

V. Kleinbergs aktualizē jautājumu par veco ēku atjaunošanu un jautā, vai šādiem objektiem ir iespējams izmantot standartizētu risinājumu vai arī katrai ēkai nepieciešams izstrādāt individuālu projektu.

M. Mežzīle atbild, ka vienots standartizēts projekts nav izstrādāts un, visticamāk, arī nebūs iespējams, jo katrai ēkai atšķiras augstuma atzīmes, piekļuves risinājumi un citi tehniskie nosacījumi. Tomēr tiek meklēta pēc iespējas vienota pieeja, tādēļ objekti ir sadalīti trīs grupās, lai projektētājs varētu izstrādāt risinājumus, kurus ar nelielām izmaiņām būtu iespējams piemērot vairākiem līdzīga tipa objektiem. Šāda pieeja ļautu arī optimizēt izmaksas, vairākus objektus apvienojot vienā iepirkumā.

V. Kleinbergs lūdz precizēt, ko nozīmē atšķirīgas augstuma atzīmes.

M. Mežzīle skaidro, kā piemēru minot piebraucamā ceļa un ēkas augstuma līmeņu savstarpējo atšķirību.

S. Freiberga jautā, kādā stadijā ir minēto 11 skolu ēku vides pieejamības uzlabošanas projekti un kad varētu tikt pabeigta to īstenošana.

Šis dokuments ir parakstīts ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu

M. Mežzīle informē, ka ir sagatavota nepieciešamā dokumentācija, apkopota informācija par ēku specifiku un izstrādāts darba uzdevums projektētājiem, savukārt šī gada septembra beigās paredzēta iepirkuma publicēšana. Ja iepirkuma procedūra noritēs veiksmīgi, 2027. gada budžeta projekta sagatavošanas laikā varētu tikt rosināts paredzēt finansējumu vismaz daļai projektu. Viņš norāda, ka visu projektu īstenošana 2027. gadā, visticamāk, nebūs iespējama un orientējošais īstenošanas periods ir 2027. – 2028. gads.

S. Freiberga lūdz precizēt, vai katram no 11 objektiem paredzēts atsevišķs projektēšanas uzdevums vai arī tie tiek apvienoti.

M. Mežzīle atbild, ka projektēšanas darbi ir sadalīti trīs grupās, savukārt turpmākā iepirkuma virzība būs atkarīga no pieejamā finansējuma.

V. Kleinbergs jautā, vai ar zemes īpašniekiem jau ir saskaņota iespēja attiecīgajā teritorijā veikt būvniecību.

S. Freiberga atbild, ka šis jautājums jau iepriekš ir aktualizēts, un norāda, ka teritorija pie ēkas ir saistīta ar konkrēto objektu, plašāk šo jautājumu nekomentējot.

V. Kleinbergs norāda, ka dome par šo jautājumu ir saņēmusi pretrunīgu informāciju, tādēļ plāno to atkārtoti pārrunāt ar atbildīgajām personām.

O. Dzenītis norāda, ka lietderīgāk būtu informēt nevis par ekspluatācijā nodotajiem objektiem, bet gan par problēmām, ar kurām Īpašuma departamenta Būvniecības pārvalde ir saskārusies projektu īstenošanas laikā, un to risināšanas pieredzi.

M. Mežzīle atbild, ka par šo varētu diskutēt plašāk, tomēr, ņemot vērā lielo projektu skaitu, šoreiz bijis būtiski atspoguļot plānotos un paveiktos darbus, jo lielākā daļa iecerētā ir īstenota vai atrodas īstenošanas procesā. Viņš piedāvā nepieciešamības gadījumā sniegt konkrētus piemērus par problēmsituācijām un to risinājumiem.

O. Dzenītis uzsver, ka tieši šāda pieredze būtu vērtīga, jo līdzīgas problēmsituācijas rodas arī citās jomās, piemēram, sabiedriskā transporta jautājumos, un Īpašuma departamenta Būvniecības pārvaldes departamenta pieredze varētu palīdzēt to risināšanā.

V. Kleinbergs aicina atgriezties pie darba kārtības.

M. Mežzīle atbildot uz O. Dzenīša pausto, kā piemēru min sociālās mājas izveidi Priedaines ielā, pret kuru sākotnēji bijusi ievērojama sabiedrības pretestība, savukārt pēc aptuveni pusgada vietējie iedzīvotāji jau ziedo pārtiku un iesaistās sociālās mājas atbalstīšanā.

V. Kleinbergs norāda, ka vairāki no M. Mežzīles prezentētajiem objektiem iepriekš Memoranda padomes sēdēs jau skatīti kā NVO aktualizēti problēmjautājumi. Viņš min gadījumus, kad priekšlikumi uzlabojumu veikšanai tikuši noraidīti, pamatojoties uz dažādiem argumentiem, taču vēlāk sarunās ar atbildīgajām personām noskaidrojies, ka attiecīgā informācija līdz viņiem nemaz nav nonākusi. Kā piemēru V. Kleinbergs min sabiedriskā transporta infrastruktūras problēmas Dārziņos, kuras paredzēts skatīt kādā no nākamajām Rīgas domes sēdēm, kā arī atšķirības starp iedzīvotāju pausto viedokli un faktiskajiem datiem, piemēram, saistībā ar 18. autobusa maršruta izmantošanu. V. Kleinbergs norāda, ka šīs Memoranda padomes sēdes mērķis ir izvērtēt, kas paveikts saistībā ar iepriekš aktualizētajiem jautājumiem. Vienlaikus viņš uzsver, ka

Šis dokuments ir parakstīts ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu

problēmsituāciju risināšanas pieredze ir būtiska. V. Kleinbergs piebilst, ka diskusijas gaitā ir iezīmējušies arī jautājumi, kurus būtu lietderīgi iekļaut nākamo sēžu darba kārtībā, kā piemēru minot vides pieejamības jautājumu Marsa gatvē 8.

I. Balodis atzinīgi novērtē paveikto, vienlaikus norādot, ka vides pieejamības jautājumi jāskata visaptverošāk, paplašinot vērtējamo pieejamības aspektu loku. Kā piemērus viņš min pieejamu higiēnas telpu nodrošināšanu, skaidrāka regulējuma nepieciešamību attiecībā uz mobilitātes skūteriem, kā arī pieejamības uzlabošanu sabiedriskajā transportā. I. Balodis uzsver, ka pieejamības risinājumi un tehnoloģijas turpina attīstīties un Rīgai šai attīstībai ir jāseko līdzi.

L. Geikina, komentējot I. Baloža teikto, norāda, ka šādas pieejas īstenošanai būtu jāparedz arī atbilstoši resursi profesionālajai pilnveidei.

M. Kotello jautā par sākumskolas izveidi Grostonas ielā 6 un precizē, vai jau ir noslēgts būvniecības līgums.

M. Mežzīle atbild, ka līgums ir parakstīts un projekta īstenošana aktīvi virzās uz priekšu, paredzot būvdarbus objektā uzsākt jau šogad. Viņš informē, ka ir bijušas tikšanās ar Attīstības departamenta un Ārtelpas un mobilitātes departamenta pārstāvjiem, lai savlaicīgi apzinātu problemātiskās vietas un novērstu iespējamos sarežģījumus un papildu darbus projekta īstenošanas gaitā.

S. Freiberga, atgriežoties pie Uzvaras parka izbūves projekta, jautā par parka dīķa nesakopto stāvokli, par ko saņemtas arī apmeklētāju sūdzības.

V. Kleinbergs atbild, ka darbu virzība ir aizkavējusies Mārupītes caurteku jautājuma dēļ, un nepieciešamie risinājumi prasa ievērojamu finansējumu. Vienlaikus viņš uzsver, ka jautājums nav aizmirsts un pie tā tiek strādāts.

M. Mežzīle papildina, ka Uzvaras parka projektā ir paredzēts risinājums dīķa savienošanai ar Mārupīti.

Diskusija par otro darba kārtības punktu noslēdzas.

3. Par publiskās infrastruktūras vides piekļūstamības uzlabošanu

V. Kleinbergs dod vārdu Rīgas valstspilsētas pašvaldības Ārtelpas un mobilitātes departamenta direktoram **Kristapam Kauliņam** ziņojuma sniegšanai "Publiskās infrastruktūras vides piekļūstamības uzlabošana" (3. pielikums).

K. Kauliņš ziņojuma sākumā atgādina par Ārtelpas un mobilitātes departamenta kompetenci un min vides pieejamības elementus, kas ietilpst tā atbildības jomā, piemēram, apgaismojumu, ietvju segumu un brīvo pārvietošanās telpu. Raksturojot departamenta līdzšinējo darbu vides pieejamības uzlabošanā, viņš informē, ka 2026. gadā iedzīvotāji vairākkārt aicināti iesniegt priekšlikumus par vietām, kur nepieciešama ietvju apmaļu pazemināšana. Šāda pieeja palīdz noteikt prioritāri risināmās vietas, uzlabot vides pieejamību un drošību, kā arī izvairīties no atkārtotiem remontdarbiem vienās un tajās pašās vietās.

V. Kleinbergs piebilst, ka šī iniciatīva ir ļoti efektīva.

Šis dokuments ir parakstīts ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu

M. Kotello norāda, ka šīs iniciatīvas rezultātā darbi tiek veikti operatīvi.

K. Kauliņš turpina ziņojumu, informējot, ka vienlaikus tiek veikta ielu un ietvju infrastruktūras uzlabošana, tostarp atjaunots ietvju segums un izbūvētas taktilās vadulas. Izveidota arī vairāk nekā 20 km gara veloceļu infrastruktūra, kas izmantojama arī pārvietošanās palīglīdzekļiem. K. Kauliņš informē par gājēju pāreju un ielu šķērsošanas infrastruktūras uzlabošanu un izveidi, izmantojot satiksmes organizācijas risinājumus, kas uzlabo gājēju pamanāmību un veicina drošāku ielu šķērsošanu. Šogad paredzēts izbūvēt vairāk nekā 10 regulējamas gājēju pārejas, kā arī ir noslēdzies iepirkums vēl 13 gājēju pāreju izveidei. Papildus tiek apzinātas vietas, kur gājēju pārejas iespējams ierīkot bez būtiskas ielu pārbūves, tādējādi samazinot nepieciešamo darbu un resursu apjomu.

M. Kotello precizē, cik šādas vietas šobrīd ir apzinātas, un norāda, ka pēc viņas rīcībā esošās informācijas 18 gājēju pārejas nepieciešams izbūvēt no jauna, savukārt nepilnās 10 vietās jau veikti drošības uzlabojumi, lai gan pāreju izbūve vēl turpinās.

K. Kauliņš atbild, ka šādu gadījumu ir vairāki desmiti, un uzsver būtisku pieaugumu salīdzinājumā ar iepriekšējo gadu, kad jaunas pārejas netika izbūvētas.

M. Kotello norāda, ka būtu lietderīgi skaidrot arī atšķirīgo situāciju specifiku: Rīgas centrā, kur raksturīga perimetrālā apbūve, ietves lielākoties jau ir izbūvētas, savukārt atsevišķās apkaimēs ietvju nav un to izbūves iespējas ierobežo pieejamās telpas trūkums, ko iedzīvotājiem ne vienmēr ir viegli saprast.

K. Kauliņš norāda, ka gadījumos, kad ietve jāizbūvē no jauna, nepieciešama būvniecības dokumentācijas izstrāde un attiecīgo risinājumu saskaņošana.

H. Danusēvičs jautā par iespēju gājēju tuneļus pārveidot pēc Somijā izmantota principa, proti, tie izbūvēti nodrošinot lēzenu ieeju un izeju.

K. Kauliņš norāda, ka Rīgas vēsturiskajā centrā tuneļi netiek uzskatīti par vēlamu risinājumu, tādēļ prioritāri būtu veidojamas virszemes gājēju pārejas, savukārt esošajiem tuneļiem būtu meklējams cits pielietojums, tostarp civilās aizsardzības vajadzībām. Viņš piebilst, ka šādā gadījumā tuneļiem būtu nepieciešama atbilstoša pārbūve.

H. Danusēvičs jautā, kāds risinājums paredzēts tunelim pie Rīgas domes.

K. Kauliņš atbild, ka līdz brīdim, kad tiks nodrošināta alternatīva, esošais tunelis tiks saglabāts, bet pēc virszemes gājēju pārejas izbūves to varētu izmantot civilās aizsardzības vajadzībām.

H. Danusēvičs precizē, vai kopumā tuneļu vietā paredzēts veidot virszemes gājēju pārejas, ko **V. Kleinbergs** apstiprina.

K. Kauliņš papildina, ka tā dēvētais Somijas tipa tunelis būtu ļoti dārgs risinājums, jo tā īstenošanai būtībā būtu nepieciešama plaša apkārtējās teritorijas un ielas pārbūve.

H. Danusēvičs atsaucoties uz iepriekš minēto problēmu ar atkārtotu ielu uzrakšanu, jautā, kādēļ īsos ielu posmos ir tik daudz inženiertīklu aku.

K. Kauliņš skaidro, ka zem ielām atrodas dažādi inženiertīkli, tostarp ūdensapgādes, kanalizācijas, gāzes un sakaru tīkli, kurus pārvalda dažādi operatori, un katram no tiem ir sava infrastruktūra un piekļuves akas.

H. Danusēvičs jautā, vai šīs inženiertīklu akas nav iespējams apvienot.

Šis dokuments ir parakstīts ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu

V. Kleinbergs atbild, ka sadarbība un komunikācija ar inženiertīklu operatoriem salīdzinājumā ar iepriekšējo periodu ir būtiski uzlabojusies. Gadījumos, kad pašvaldības īstenotie projekti skar, piemēram, "Rīgas ūdens" infrastruktūru, darbi tiek savstarpēji koordinēti un nepieciešamie uzlabojumi veikti kopīgi. Līdzīga sadarbība notiek arī gadījumos, kad būvdarbus veic pats operators. V. Kleinbergs norāda, ka pilnīga infrastruktūras pārbūve ir finansiāli dārga un loģistiski sarežģīta, tādēļ šobrīd uzsvars tiek likts uz savlaicīgu un ilgtermiņa darbu koordinēšanu ar Rīgā strādājošajiem inženiertīklu operatoriem.

S. Freiberga jautā par ietves seguma stāvokli Nometņu ielā, norādot, ka uzbraukšanas un nobraukšanas vietu pieejamība neatrisina problēmu, ja ietves segums bedru dēļ nav pilnvērtīgi izmantojams. Viņa norāda, ka no atbildīgajām struktūrvienībām saņemta pretrunīga informācija par to, vai ietves remonts iespējams atsevišķi no brauktuves remonta, un lūdz precizēt faktisko situāciju. Kā otru problēmjautājumu viņa min gājēju pārejas trūkumu pie Āgenskalna tirgus, uzsverot satiksmes drošības riskus šajā vietā. Tāpat S. Freiberga norāda uz nevienmērīgu segumu gājēju pārejās, kas šķērso tramvaja sliedes, tādējādi apgrūtinot pārvietošanos personām ratiņkrēslos, velosipēdistiem un citiem satiksmes dalībniekiem.

K. Kauliņš atbildot uz pirmo jautājumu, norāda, ka ietves segumu ir iespējams atjaunot atsevišķi no brauktuves, taču gadījumos, kad nepieciešama arī apmaļu nomaiņa, darbus būtu lietderīgi veikt vienlaikus.

M. Kotello informē, ka šogad ietvju seguma atjaunošanas darbi veikti 11 ielās, vienlaikus norādot, ka kopējais darba apjoms ir ļoti liels, jo perspektīvi paredzēts atjaunot segumu visām ietvēm, kur tas vēl nav izdarīts.

V. Kleinbergs piebilst, ka ilgstoši ietvju atjaunošana nav bijusi viena no prioritātēm, taču šobrīd situācija ir mainījusies un tai tiek pievērsta pastiprināta uzmanība. Vienlaikus viņš piebilst, ka nepieciešamo darbu apjoms ir liels un tos nav iespējams īstenot vienlaikus.

S. Freiberga norāda, ka Nometņu ielas ietves seguma atjaunošana tiek solīta jau vismaz trīs gadus.

K. Kauliņš atbildot uz S. Freibergas otro jautājumu, informē, ka krustojums pie Āgenskalna tirgus ir iekļauts projektēšanā, paredzot risinājumus kopējās satiksmes drošības uzlabošanai, tostarp gājēju pāreju izveidi un brauktuves sašaurināšanu, pie kā jau tiek strādāts. Pievēršoties jautājumam par tramvaja sliežu šķērsošanu, K. Kauliņš skaidro, ka gājēju pāreju ierīkošanai jāatbilst noteiktām drošības prasībām un vairākās vietās, kur kursē tramvaji, vēl paredzēts izbūvēt regulējamas gājēju pārejas. Savukārt attiecībā uz seguma pieejamību pāri tramvaja sliedēm Ārtelpas un mobilitātes departaments sadarbojas ar "Rīgas satiksmi", bet vietās, kas atrodas aizsargājamās teritorijās, nepieciešama arī risinājumu saskaņošana ar Nacionālo kultūras mantojuma pārvaldi. Ārtelpas un mobilitātes departaments ir apzinājis vietas, kur nepieciešami uzlabojumi, un strādā pie pieejamības uzlabošanas neatkarīgi no tā, vai konkrētajā vietā jau ir ierīkota gājēju pāreja, tostarp paredzot nepiemērota bruģa seguma nomaiņu.

Šis dokuments ir parakstīts ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu

S. Freiberga norāda, ka Āgenskalna laukumā jau iepriekš mēģināts uzlabot segumu, izmantojot šķembas vai smalkus akmeņus, tomēr būtisks uzlabojums nav panākts.

I. Balodis vērš uzmanību uz Dammes ielā nesen izbūvēto drošības saliņu pie tramvaja sliedēm, norādot, ka tā personām ar redzes traucējumiem var radīt bīstamas situācijas. Viņš uzsver, ka, lai gan konkrēto risinājumu paredzēts labot, šādām situācijām nevajadzētu rasties, un jautā, kā nākotnē no tām izvairīties – vai nepieciešama savlaicīgāka informācijas aprite, vai arī vienotu standartu izstrāde. Papildus I. Balodis aktualizē jautājumu par skaņas luksoforiem, norādot, ka nav skaidrības par to uzstādīšanas, atjaunošanas vai demontāžas kārtību. Viņš arī piebilst, ka iedzīvotāju sūdzības par troksni nebūtu uzskatāmas par pietiekamu pamatojumu to neizmantošanai, jo skaņas intensitāti iespējams pielāgot diennakts laikam.

Turpinot ziņojumu, **K. Kauliņš** informē par mobilitātes punktiem un sabiedriskā transporta pieturvietu pieejamību. Viņš norāda uz iepriekš nerealizētajiem "Rīgas satiksmes" projektiem tramvaju līniju pielāgošanai zemās grīdas tramvajiem un augsto platformu izbūvei, kā rezultātā atsevišķās vietās vides pieejamība joprojām nav pilnībā nodrošināta. Kā vienu no prioritāri risināmajiem objektiem K. Kauliņš min Krišjāņa Barona ielu, kur tramvaju satiksme ir intensīva un nepieciešams uzlabot pieturvietu pieejamību.

Runājot par mobilitātes punktiem, **K. Kauliņš** informē, ka iepriekšējā periodā izveidoti 15 mobilitātes punkti, kā nozīmīgāko piemēru minot Zemitāna mobilitātes punktu, kas savieno pilsētas infrastruktūru ar dzelzceļa satiksmi un kuru drīzumā paredzēts atklāt. Viņš atzīst saņemtās sūdzības par to, ka labiekārtojums un pieejamības risinājumi nodrošināti tikai projekta teritorijā, savukārt ārpus tās situācija būtiski atšķiras, un norāda, ka turpmāk nepieciešams plānot arī apkārtējās teritorijas vides pieejamības uzlabošanu.

K. Kauliņš informē, ka, ņemot vērā saņemto informāciju, līdz 2029. gada beigām paredzēts atjaunot un uzlabot gandrīz visas dzelzceļa pieturvietas Rīgas teritorijā. Raksturojot Ārtelpas un mobilitātes departamenta darbu vides pieejamības jomā, viņš norāda, ka nepieciešamie uzlabojumi tiek apzināti sadarbībā ar iedzīvotājiem, konsultatīvo padomi un atbildīgajām struktūrvienībām. Pamatojoties uz apkopoto informāciju, tiek noteikti veicamie darbi un to izpildes termiņi, plānojot tos viena vai vairāku gadu ietvaros. Atkarībā no konkrētā jautājuma tiek iesaistītas arī attiecīgās jomas nevalstiskās organizācijas. Kā piemēru K. Kauliņš min skaņas luksoforus, kuru jautājumos departaments sadarbojas ar nevalstiskajām organizācijām.

H. Danusēvičs jautā, kādu teritoriju Vecrīgas publiskās ārtelpas attīstības projekts ietver.

K. Kauliņš atbild, ka projekts ietver teritoriju no 13. janvāra ielas līdz Kaļķu ielai.

M. Kotello precizē, ka kopējā projekta teritorija ir plašāka, taču pirmajā kārtā paredzēt uzlabot posmu no Teātra laukuma līdz Kaļķu ielai, kā arī tālāk līdz Amatu ielai.

Vairāki padomes locekļi aktualizē jautājumu par trim 1. tramvaja maršruta pieturvietām, īpaši pievēršot uzmanību pieturai Slokas ielas un Uzvaras bulvāra krustojumā, tās drošībai, pieejamībai un paaugstinātas platformas nepieciešamībai.

Šis dokuments ir parakstīts ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu

K. Kauliņš norāda, ka par konkrētajām pieturvietām šobrīd nevar sniegt precīzu informāciju, taču kopumā visās pieturvietās būtu jānodrošina paaugstinātas platformas.

M. Kotello papildina, ka tiek īstenots bulvāra pārbūves projekts, tomēr šobrīd nav zināms, vai tajā ir iekļauta arī konkrētās pieturvietas platformas pārbūve, tādēļ šo informāciju nepieciešams precizēt.

O. Dzenītis aktualizē jautājumu par būvdarbiem, kas tiek uzsākti bez iepriekšējas saskaņošanas, minot gadījumu, kad ceļa malā veiktie darbi sākotnēji nebija pieteikti un nepieciešamā dokumentācija tikusi noformēta ar atpakaļejošu datumu. Viņš norāda, ka darbu veicēja pārstāvis situāciju skaidrojis ar laika trūkumu, vienlaikus sakot, ka nepieciešamās darbības tiek veiktas. O. Dzenītis pauž viedokli, ka Ārtelpas un mobilitātes departamenta Uzturēšanas pārvaldes sadarbība ar citām iesaistītajām pusēm šādos gadījumos nav pietiekama.

K. Kauliņš skaidro, ka būvdarbu veikšanai iespējami dažādi scenāriji un atsevišķos gadījumos darbi tiek veikti būvprojekta ietvaros, savukārt citās situācijās, kad nepieciešama steidzama rīcība, saskaņošana un informācijas aprite var notikt ar kavēšanos.

V. Kleinbergs aicina sēdes laikā neizskatīt katru konkrēto ielu atsevišķi, bet informāciju par šādiem gadījumiem iesniegt atbildīgajām struktūrvienībām.

O. Dzenītis vērš uzmanību uz iedzīvotāju iespējamo neapmierinātību, ja par notiekošajiem darbiem savlaicīgi netiek sniegta informācija.

V. Kleinbergs norāda, ka par remontdarbiem tiek un turpmāk arī būtu jāinformē to tiešā tuvumā dzīvojošie iedzīvotāji un komunikācija šajā jomā tiek pakāpeniski uzlabota.

M. Kotello iesaka neskaidrību gadījumā sazināties pa pašvaldības vienoto tālruni 1201, savukārt jautājumus par ietvju apmaļu uzlabošanu nosūtīt uz e-pasta adresi apmales@riga.lv.

S. Freiberga pievēršas mobilitātes punktu tēmai un, balstoties uz savu pieredzi, pozitīvi novērtē to izveidi.

O. Dzenītis norāda, ka ievērojama daļa Ķengaraga iedzīvotāju ar mobilitātes punktu nav apmierināti un uzskata to par neērtu.

V. Kleinbergs norāda, ka mobilitātes punkti ir nepieciešami un tiek aktīvi izmantoti. Kā piemēru viņš min to pašu Ķengaraga mobilitātes punktu un atsaucas uz datiem, saskaņā ar kuriem trīs mēnešu laikā 18. autobusa pasažieru skaits pieaudzis par 80 %, savukārt tramvaja pasažieru skaits palielinājies par 79 tūkstošiem. Vienlaikus V. Kleinbergs atzīst, ka atsevišķi mobilitātes punktu risinājumi varēja būt veiksmīgāki un tos nepieciešams pilnveidot.

O. Dzenītis iebilst, norādot, ka Pļavnieku iedzīvotāji ir savākuši aptuveni 2000 parakstu pret attiecīgo risinājumu, kas liecina par ievērojamu iedzīvotāju neapmierinātību.

V. Kleinbergs atbild, ka attieksme pret jauniem risinājumiem nereti mainās pēc to praktiskas izmantošanas, kā piemēru minot Imantas veloceļu. Viņš piebilst, ka sabiedrībā pastāv atšķirīgi viedokļi un tie tiek ņemti vērā.

V. Kleinbergs atbalsta H. Danusēviča ierosinājumu un aicina nākamajā Memoranda padomes sēdē izskatīt jautājumu par sabiedriskā transporta attīstību, ja padome šo tēmu

uzskata par aktuālu. Noslēgumā V. Kleinbergs kā piemēru sabiedriskā transporta plānošanai min autobusu izmaiņas Ķīpsalā, kur, mainot maršrutu un reisu biežumu, būtiski pieaudzis pasažieru skaits. Viņš uzsver, ka, plānojot sabiedriskā transporta maršrutus, būtiski ņemt vērā faktisko pieprasījumu.

J. Millers, runājot par situāciju Ķengaragā, rosina iedzīvotājus informēt, ka Rīgas sabiedriskā transporta plānošana aptuveni 50 gadus ir atpalikusi no Eiropā un citviet pasaulē izmantotās pieejas, kur sabiedriskā transporta tīkls tiek veidots, nodalot maģistrālos un lokālos maršrutus. Viņš norāda, ka arī Rīgai būtu jāvirzās uz šādu sabiedriskā transporta modeli.

V. Kleinbergs atzīst, ka Rīga varēja labāk organizēt sabiedrības informēšanu par veiktajām un plānotajām izmaiņām. Viņš norāda, ka komunikācija šobrīd nav pietiekama un izmantotie formulējumi ne vienmēr ir skaidri, nereti vairāk akcentējot ierobežojumus, nevis paredzētos uzlabojumus gan būvdarbu, gan citos ar satiksmi saistītos jautājumos.

Sēde tiek slēgta plkst. 16:32

Memoranda padomes vadītājs, Rīgas domes
priekšsēdētājs, Finanšu un administrācijas lietu
komitejas priekšsēdētājs V.Kleinbergs

Kajaka 67105379

Šis dokuments ir parakstīts ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu